

# A. G. R. U.

## IN EPARHIA MARAMUREȘULUI

Suplimentul Organului „Dumineca”

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca”.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca”.

### An nou fericit ?

Am intrat într'un an nou, zicem fără ca să ne dăm seamă, că aceasta schimbare nu înseamnă cu nimica mai mult, cași când am zice, că : a sfințit soarele și mâine va răsări iarăși, ori că am zice că : acum sunt 12 ore la amiazi, dar încă nu am spus bine și nu mai sunt 12 ore, ci 12 oare și câteva secunde.

Timpul adică este ceva, ce a fost, este și va fi. Noi, cari trăim în clipele aceste, am fost în viață dela data nașterii noastre, suntem acuma, dar oare până când vom fi ? Și ce vom fi ? Și unde vom merge ?

Noi în loc să ne cugetăm la acestea, la sfârșitul unui an, în toc să luăm în seamă aceasta chestie atât de importantă, nu atât de importantă, în ceea ce privește trecutul nostru și clipa prezentă, cât în special importantă pentru cele viitoare ale noastre, noi suntem preocupați de alte chestiuni.

Ni se pare, că cu cât se plânge de o parte o mulțime tot mai mare, pentru insuportabilele nevoi ale clipelor prezente, de alta parte, alții eu atât mai mare șgomot se pregătesc la parentarea anului — timpului trecut, și cu atât mai mare forțare și șgomot se silesc — în mod orbit — a-și declina gândul dela timpul — anul — pierdut, petrecut în desfrâu și fărădelegi, ne luând în seamă că clipa proximă, nu va mai fi altceva, decât iarăși numai un trecut și timp pierdut, după două clipe. Aceștia nu iau seama, că după o zi va urma alta, după o săptămână cealaltă, după o lună alta, după anul curent cel viitor, după un deceniu altul, după secolul XX. cel al XXI-lea. Până când ? Și cine ne-ar putea spune ?

Cei ce cred, că doară astronomii, filo-

sofii, cărturarii sau doară farizeii, aparțină-se ei de orice națiune, ar putea să ne dea un răspuns, aceștia sunt în eroare și ar trebui să-i lăsăm pe aceștia în părerea lor greșită.

Nu pentru aceea suntem însă chemați noi ceilalți de Părintele nostru Papa Pius XI la apostolat, să nu ne nizuim a-i lămuri pe aceștia, asupra părerii lor greșite și nu ne-am înțelege rostul nostru, dacă ca Agriști nu am încerca barem a-i lumina chiar și pe ai noștri despre unele lucruri cari ni se pare că trebuie să le scriem chiar în ziua sărbătorii „Arătarea Domnului.”

Despărțirea noastră dela timpul — anul trecut și începutul unui timp — an nou, ar trebui să fie ținută cu mult mai mare seriozitate și evlavie, barem din partea creștinilor, din partea catolicilor, în special barem din partea Agriștilor, cași cum se poartă unii în aceste clipe, mai cu seamă în ultimii ani, ni se pare, că din an în an cu un șgomot tot mai crescând.

Sf. noastră Biserică catolică, chiar ne și îndeamnă la aceasta, prin celebrarea specială a acestor clipe, punându-ne în vedere, că suntem datori a da mulțumită totdeauna bunului Dumnezeu pentru toate câte ni le-a dat și ai cere ajutorul pentru viitor, luând în seamă, că cu un an iarăși ne-am apropiat de mormânt și că oare ne-am purtat noi în ultimul timp — anul trecut — în așa fel, ca în timpul — anul — ce urmează, dacă ne-ar fi ultimul în viața noastră atât de scurtă sau chiar lungă, să putem muri în pace ?

Oare se cade ca aceasta apropiere de mormânt să fie sărbătorită cu petreceri atât de șgomotoase, între mâncări și băuturi ? Suntem noi oare încă păgâni, deși suntem tem botezați ? Sau doară noi suntem păgânii cei noi ?

Aceste petreceri în acele clipe atât de serioase, ne par a fi prea păgâneşti. Sau doar nu am cetit că: „ce parte are credinciosul cu cel necredincios . . . pentru aceea ieşiţi din mijlocul lor şi vă osebiţi, zice Domnul . . . şi eu voi fi vouă Tată şi voi veţi fi mie fii şi fice, zice Domnul Atotputernic.”

Ori ni se pare, că o astfel de intrare într'un an nou, poate să aibă un sfârşit fericit? De unde?

Dacă ne gândim, că din sutele de mii de cheltueli ce au făcut numai creştinii cu serbarea schimbării de an, oare cât ar putea aduna cineva, numai într'un an odată şi în cazul, că adunarea şi administrarea lor nu ar consuma însuşi capitalul adunat, oare nu ar fi un lucru mai creştinesc în zilele de azi, făcându-se mai multă milostenie cu aceşti bani?

Ni ce răspunde, că aceasta s'a făcut şi acuma. Admitem că da, s'au făcut milostenii, dar deodată şi afirmăm, că nu credem, că din sumele adunate în timp oprit şi din sumele risipite, dansând, mâncând, în costumuri luxoase şi confecţionate numai pentru aceasta ocazie, pentru scopuri de binefacere şi milostenie, ar fi ajuns . . . câte procente? Să fim optimişti şi să zicem, că au ajuns poate 10 procente? În tot cazul de 90 procente au profitat magaziile de modă, patronii localurilor, cluburilor, cafenelelor, bodegilor, bufeturilor, cârciumelor, pivniţelor, în toate oraşele şi satele ţării noastre mari şi frumoase. Dară? Aceşti patroni sunt toţi în stare bună, câte unul chiar cu stare materială prea bună, nici unul nu e flămând, nu e gol, nu zgribureşte în camere neîncălzite, deci nu sunt dintre acei săraci, cari pot să pretindă milostenie.

Să luăm deci în seamă mai ales noi membrii Agrului, cuvintele sf. ap. Iacob când spune: „ . . . Judecată fără de milă este celui, ce nu a făcut milă, şi se laudă mila în faţa judecăţii . . . ” (cap 2, v. 13). Şi cele zise de sf. ap. Matei: „Iară tu când faci milostenie, să nu ştie stânga ta ce face dreapta ta. Să fie milostenia ta întru ascuns şi Tatăl tău cel ce vede întru ascuns, acela va da ţie la arătare”. (Cap 6, v. 3, 4)

Oare până când nu astfel vom face milostenie, ci dansând şi mâncând şi până când în clipele atât de serioase de schimbare de an, ne petrecem cum ne-am îndemnat în ultimi ani, putea-vom oare avea An nou fericit?

## Proces Verbal

dresat în şedinţa săptămânală a secţiei religioase a Agrului din Văleni, în ziua de 6 Decembrie 1934, după sf. Liturghie, fiind de faţă majoritatea membrilor.

### Programul:

Şedinţa se deschide prin rugăciunea „Impărate Ceresc,” deschiderea anunţată de Dl. inv. dir. P. Kirchmajer preşed. Agrului după care se desfăşoară programul următor:

1. On. Anton Dunca preot explică însemnătatea sărbătoarei Agrului din 6 Dec. îndeamnă pe membrii ca să contribuiască cu obolul lor. Asemenea vorbeşte despre vişul capital şi social „Lenea”.

Se recită următoarele poezii:

2. Românu, de elevul Frăţilă V. cl. V.

3. Legenda Țiganilor, de elevul Biroveţi I. cl. V.

4. Visul lui Tudor, de eleva Godja Ana cl. IV.

4. Ce-ar vrea Nicuşor de elevul Todoran A. cl. III.

6. Măncarea țiganului, de elevul Petreuş P. cl. V.

7. Păsărica în timpul iernii, de elevul Frăţilă I. cl. II.

8. Dor de sat, de elevul Top I. cl. II.

9. Mi-e drag, de elevul Nemeş P. cl. II.

10. Cunoaşte-te pe tine însuşi, de elevul Andreica Ion cl. IV.

11. Jurământul țiganului, de elevul Mărgineanu Gh. cl. III.

12. Vânătorul, de elevul Godja Gh. cl. II.

13. Ce păteşte omul care nu ştie carte, citit model de Petreuş P. şi Mihnea M. cl. IV.

14. Dl. inv. dir. P. Kirchmajer preşed. Agrului, pune în curent pe asistenţi cu noile ştiri de tot soiul din gazete, dând asemenea îndrumări agricole, de stupărit şi de pomărit.

15. Închiderea şedinţei prin cântarea „Cuvine-se cu adevărat.”

D. C. M. S.

Preşedintele Agrului:

Petru Kirchmajer

Preot:

Anton Dunca

Secretarul Agrului:

Grigore Mărgineanu.